

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα κατά του οποίου υποβλήθηκε αίτηση περί αναγνώρισεως ακυρότητας: Εικονιστικό σήμα PAN SPEZIALITÄTEN για προϊόντα της κλάσεως 30 (έτοιμα μείγματα ψησίματος για άρτο, κέικ, αρτοσκευάσματα, κρουασάν, πίτσα) — Κοινοτικό σήμα υπ' αριθμ. 382 374

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: CHIPITA INTERNATIONAL S.A. INTERNATIONAL DIVISION

Αιτούσα την αναγνώριση ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως περί αναγνώρισεως ακυρότητας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι προσφυγής: — Το καταχωρισθέν κοινοτικό σήμα στερείται διακριτικού χαρακτήρα κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.
— Το κοινοτικό σήμα είναι περιγραφικό και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να τύχει προστασίας, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού, ως προς τα προϊόντα που περιέχουν δημητριακά ή παρασκευάζονται από προϊόντα δημητριακών. Όσον αφορά τα προϊόντα που δεν περιέχουν δημητριακά ή δεν παρασκευάζονται από προϊόντα δημητριακών, το επίμαχο σήμα είναι παραπλανητικό, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 40/94.

Προσφυγή της Anke Kröppelin κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 28 Ιανουαρίου του 2005

(Υπόθεση T-54/05)

(2005/C 193/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Anke Kröppelin, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert

Coolen, Etienne Marchal και Jean-Noël Louis, με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο, άσκησε στις 28 Ιανουαρίου 2005, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1. να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας περί ακυρώσεως της αποφάσεώς του να μην της χορηγήσει το επίδομα αποδημίας και τα δικαιώματα που απορρέουν απ' αυτό,
2. να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί που προβάλλει η προσφεύγουσα είναι πανομοιότυποι με εκείνους που πρόβαλε η ίδια προσφεύγουσα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-408/04 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EE C 300 της 4.12.2004, σ. 50

Προσφυγή-αγωγή του Franky Callewaert κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 4 Μαΐου 2005

(Υπόθεση T-192/05)

(2005/C 193/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Franky Callewaert, κάτοικος Roeselare (Βέλγιο) και άλλοι, εκπροσωπούμενοι από τους Georges Vandersanden και Laure Levi, δικηγόρους, άσκησαν στις 4 Μαΐου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την κατά βαθμό κατάταξη που τους χορηγήθηκε με τις οικείες αποφάσεις περί προσλήψεως στο μέτρο που αυτή στηρίχθηκε στο άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του νέου Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως·

- να αποκαταστήσει την επαγγελματική εξέλιξη τους (περιλαμβανομένης της αξιοποίησής της πείρας τους στον κατά τα άνω τροποποιηθέντα βαθμό, των δικαιωμάτων τους για προαγωγή και συνταξιοδότηση), με αφετηρία τον βαθμό στον οποίο έπρεπε να διοριστούν βάσει της προκηρύξεως διαγωνισμού κατόπιν του οποίου περιελήφθησαν στον πίνακα μελλοντικών προσλήψεων, είτε στον βαθμό που μνημονεύει η εν λόγω προκήρυξη διαγωνισμού είτε στον αντίστοιχο βαθμό σύμφωνα με την κατάταξη του νέου Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (και στο κατάλληλο κλιμάκιο σύμφωνα με τους κανόνες που ίσχυαν πριν από την 1η Μαΐου 2004), από της εκδόσεως της αποφάσεως περί διορισμού τους·
- να επιδικάσει στους προσφεύγοντες τόκους υπερημερίας με το επιτόκιο που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησης που ίσχυε κατά την οικεία περίοδο, αυξημένο κατά δύο μονάδες, επί του συνόλου των ποσών που αντιστοιχούν στη διαφορά μεταξύ των αποδοχών που αντιστοιχούν στην κατάταξη που καθορίζει η οικεία απόφαση προσλήψεως και των αποδοχών τους στον βαθμό στον οποίο έπρεπε να καταταχθούν, μέχρι την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως για την ορθή κατάταξή τους σε βαθμό·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι πανομοιότυπα με τα προβαλλόμενα στην υπόθεση T-58/05 και παρόμοια με τα προβαλλόμενα στις υποθέσεις T-130/05, T-160/05, T-162/05, T-164/05, T-170/05 και T-183/05.

Προσφυγή της N.V. Deloitte Business Advisory κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 19 Μαΐου 2005

(Υπόθεση T-195/05)

(2005/C 193/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η εδρεύουσα στις Βρυξέλλες εταιρία N.V. Deloitte Business Advisory, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Dirk Van Heuven και Steve Ronse και τη δικηγόρο Sofie Logie, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 19 Μαΐου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·

- 2) να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα, ως μέλος μιας κοινοπραξίας με άλλες επιχειρήσεις, υπέβαλε υπό την ονομασία EUPHET προσφορά στο πλαίσιο του διαγωνισμού «Sanco Evaluation Framework Contract, Lot 1 (Public Health) — tender n° SANCO/2004/01/041» τον οποίο είχε οργανώσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί να ακυρωθεί τόσο η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να μην επιλέξει την EUPHET για τη δημόσια σύμβαση όσο και η μη κοινοποιηθείσα στην προσφεύγουσα απόφαση να ανατεθεί η σύμβαση αυτή σε τρίτον.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 94 του κανονισμού 1605/2002 για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾ και παράβαση των άρθρων 138 και 147, παράγραφος 3, του κανονισμού 2342/2002 για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 1605/2002⁽²⁾. Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης ότι δεν τηρήθηκαν οι γραπτοί όροι του διαγωνισμού και ότι παραβιάστηκαν η γενική υποχρέωση αιτιολογήσεως και η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Κατά την προσφεύγουσα, οι λόγοι που παρατέθηκαν για τον αποκλεισμό της, δηλαδή ότι είναι ανεπαρκή και δεν παρέχουν ικανοποιητικές διασφαλίσεις τα μέτρα που προτάθηκαν για την αποφυγή συγκρούσεως συμφερόντων, δεν είναι σύννομοι αλλά και ούτε σύμφωνοι με τους γραπτούς όρους του διαγωνισμού. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι είναι αρκετό το ότι με την υπογραφή του σχεδίου συμφωνίας ο συμβαλλόμενος δεσμεύεται να ειδοποιήσει αμελλητί την Επιτροπή για μια ενδεχόμενη σύγκρουση συμφερόντων και να πράξει τα δέοντα προκειμένου η σύγκρουση αυτή να αρθεί το συντομότερο δυνατό. Η προσφεύγουσα εκθέτει επίσης ότι πρότεινε μέτρα που έβαιναν πέραν όσων απαιτούνταν.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι ουδέποτε της ζητήθηκε να δώσει συμπληρωματικές πληροφορίες. Κατά την προσφεύγουσα, τούτο συνιστά παράβαση του άρθρου 146, παράγραφος 3, του κανονισμού 2342/2002, παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της αρχής της δίκαιης μεταχειρίσεως και της αρχής της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, καθώς και παράβαση των άρθρων 89, παράγραφος 1, και 99 του κανονισμού 1605/2002.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) του Συμβουλίου της 25 Ιουνίου 2002 (ΕΕ L 248, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 2002 (ΕΕ L 357, σ. 1).